

Tăcerile tale

Alexandru Ciociei

TĂCERILE TALE

Îmi spăl întristarea strivită de timp,
În tot ce e alb, în ploaie te simt.
Ochii în zare s-au făcut întrebare
Între mine și tine, cine e așteptare?

Cine se culcă cu liniștea pe vatră,
Cine-și cioplește blestemul în piatră,
Cine are mâna spălată-n prihană
Și care din noi va rămâne icoană!

Să aprindem câte-o lacrimă pe apă
Și să privim în dincolo de pleoapă,
Să aprindem câte o lacrimă pe stâncă,
Să știm care din noi e rană mai adâncă.

Te cheamă cuvântul, aripa-mi te cheamă,
Strigându-i gol, miroase a toamnă,
Niciunde nu-i aer, nici zbor de flămând,
Doar eu printre frunze m-adun și mă vând
Tăcerilor tale...